

hvør Øjeblikket netop var gunstigt, og til andre Tider konverteret, hvør Forholdene netop vare ugunstige. Jeg skal ikke gøre mig til Dommer og Kritiker over franske Forhold, overhovedet ikke dyæle derved, men blot citere en Statsøkonom som Paul Veron-Béaulieu, som tydelig har påvist, i hvilke Tilfælde det er Pligt at konvertere, nemlig, naar Statens Bel træver det, og hvorledes netop Frankrig har været, som jeg bemærkede, ikke afgjort hjælpig i sag Henseende. Hvad nu Fremtiden angaaer, stiller det sig jo — jeg vil tilføje; desværre — saaledes, at der ikke kan være Tale om at skride til Konvertering, saaledes som Kursforholdene i Øjeblikket ligge for. — Ja, Henseende behøver jeg kun at henvise til, som alt tidslige fremhævet af mig, at Pengemarkedet er strammet stærkt. Der vandrer i dette Øjeblik overordentlige Masser Guld til Amerika, og der er ikke Tilbyselighed paa de store Pengemarkeder til at bevilge Statslaan og til at fremme de Konverteringer, der er Tale om. Det har jo ogsaa vist sig, ifølge de Efterretninger, der i Gaar kom her til Stedet, at den norske Konvertering foreløbig er stillet i Vero. Det er ikke lykkedes den norske Finansminister, — jeg tror han var selv i Paris — at opnåa saadanne Vilfaer, som han ønskede. Den tytte Konvertering kan der vel næppe drages nogen Sammenligning med, da den jo vil fremkomme paa en helt anden Maade, end vi kunne iværksætte her. Det er jo en indenlandst Nedskrivning af Rentefoden fra 4 til $3\frac{1}{2}$ p.C., hvor der, saa vidt jeg kan se, ikke fremkommer noget Spørgsmaal om Godtgørelse til nogen Part, som kan belaste Statsfonden. Skulle vi, som jeg har, en Gang funde skride til en delvis Konvertering af Reffen af vor $3\frac{1}{2}$ p.C. Statsgæld, turde det være klart, at der her maa blive Tale om en Kursdifference, der vil komme saaledes med i Beregningen, at den Fordel, Statsfonden kan opnåa, maa reduceeres noget, nemlig, ja meget, som denne Kursforstel betinger. Jeg behøver vist ikke lige over for det ørede Medsem, der i Gaar havde Ordet — det var det ørede Medlem for Viborg Amts 4de Balgfreds (R. Hansen) — at gøre opmærksom, paa, at naar 3 p.C. danste Statsobligationer nu staa i 98 i Paris, er der ikke Tale om, at man naar en Kurs, der grænser derop til, thi der skal jo indrommes en storre eller mindre Gevinst til den Bank eller det Konsortium, man indlader sig med, for at faa stiftet et saadant Statslaan, det følger jo af sig selv. Naar der imidlertid spøges om, hvori det særligt kan ligge, at Pengeforholdene paa de store Pengemarkeder i Øjeblikket ere vanskelige, er

det jo heldigvis ikke, fordi der er Krigsrygter oppe eller Tegn til Fred mellem Stormagterne. Det ligger vist meget snarere i, at der er et saa stærkt Pengebegær bagde i Amerika og her i Europa i Forventning om, at alle de Virksomheder, der overhovedet kræve Kapital, ere i Øpført, og man kan vel sige, at denne Øpført er begrundt, dat der er en Udvifling til Stede, som man ogsaa her under disse Dages Forhandlinger har peget paa. En saadan Udvifling i hele Omsetningsvirksomheden frever en betydelig Kapital, men naar dette er Tilfældet, kunne vi jo kun se med Glæde derpaa, se derpaa i Forventning om, at ogsaa Landbruget, som jo særlig og med Rette, finder sig truet og trykket her i vojt Land, maa komme ind under denne større Omsetningsudvikling, og at der maa kunne spores en Frengang, som ogsaa kan komme Landbruget til gode. Naar dette maatte blive Tilfældet i nogenlunde udstrakt Maalestof, vil der perigenem tilflyde Landbruget en saadan Frengang, at den langt vilde overstige den Fordel, der kunde blive for enkelte Grundejere ved, at Staten stred til en Konvertering, thi det er kun en indirekte Fordel, der skalde fremkomme ved, at Pengemarkedet her i det hele blie gunstigere for Udlæn i Grundejendomme. Jeg skal ikke dyæle, længere ved Spørgsmaalet om Konvertering af Statsgælden, men det vil fremgaa af de Øtringer, jeg allerede har tilladt, mig at fremkomme med, at Regeringen fremdeles stadig har sin Øpmærksomhed henvendt paa dette Punkt, altsaa særlig med Statens Farv for Øje, uden dog derfor at ladeude af Betragtning de indirekte Fordeler, som deraf kunne flyde for Landbruget, og jeg hævder, at det ikke kan være uberettigede Hensyn at tage, naar de blot underordnes Statshensynet. Jeg gentager, at jeg tror, at hvad der tidslige er stat, fra alle Sider er blevet anerkendt som en god og myttig Foranstaltning. Der er dernest under Forhandlingerne fremkommet ny Henvendelse til mig om, at tage under Overvejelse, om der ikke kunde ske en Omformning eller Reform med Hensyn til Krydstoldvæsenet. Jeg skal ogsaa her henholde mig til, hvad jeg tidslige har tiladt mig at bemærke. Det ørede Medlem for Øjshenhavns Amts 1ste Balgfreds (Bojesen), er ikke fremkommet med noget særligt myt ud over, hvad det ørede Medlem for Svendborg Amts 7de Balgfreds (J. Frederiksen), tidslige har bemærket. Det først nævnte ørede Medlem har ganske vist fremdraget et Tilfælde, der har fundet Sted med et enkelt Dampskip fra Udlændet i Aaret 1893, og henviset til, at denne Sag først har fun-